

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil da gerne sige, at jeg mener ikke, at den måde, vi praktiserer loven på, skulle være i uoverensstemmelse med lovens ånd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Niels Jørgen Nielsen** til ministeren for offentlige arbejder:

„Finder ministeren, at vandbygningsvæsenet i vurderingerne af muligheden for at sikre den jyske vestkyst mod nedbrydning fra havet har opstillet løsninger, der i tilstrækkelig grad er baseret på kvalificerede tekniske synspunkter og ikke overvejende på finansielle hensyn?“

Skriftlig begrundelse:

De udtalelser, der fra vandbygningsvæsenets embedsmænd er kommet til offentlighedens kundskab angående mulighederne for at sikre den jyske vestkyst mod havets nedbrydning, har skabt en betydelig ængstelse hos den lokale befolkning.

Hvor man har dette alvorlige problem tæt inde på livet, står man uforstående over for denne passivitet, man har fået indtryk af der råder hos vandbygningsvæsenet, når det gælder kampen mod det grådige hav.

Oplysninger i dagbladsartikler har givet yderligere næring til bekymringerne. Her nævnes det bl. a., at den såkaldte kontrolrede sandflugt, man har prøvet ved Årgab, er den dårligste, omend også den billigste.

Jeg er af den opfattelse, at det må være teknikernes opgave at fremkomme med så fyldestgørende tekniske oplysninger og beregninger som muligt, evt. fremsætte forslag til gennemførelse af forsøg, hvis sådanne må skønnes nødvendige for at øge beregningernes sikkerhed.

Hvis en sparsommelighed får til følge, at havet en skønne dag bryder gennem de smalle tanger, vil ødelæggelserne måske blive så store, at den billigste sikringsmetode vil afsløre sig som endog meget kostbar.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Niels Jørgen Nielsen: Jeg har ikke meget at tilføje til den skriftlige motivering af mit

spørgsmål; men jeg vil dog gerne nævne, at spørgsmålet ikke mindst er foranlediget af den kystsikring, som vandbygningsvæsenet har forsøgt ved udjævning af klitterne. Ikke-fagfolk har vanskeligt ved at tro på, at en sådan fremgangsmåde kan skabe noget egentligt værn imod havets stærke nedbrydende kræfter. Og tvivlen herom er ikke blevet mindre ved, at det vigtigste argument, man har fra teknisk side, synes at være, at denne metode er meget billig. Hensynet til omkostningerne synes også at have spillet en afgørende rolle ved den tilbageholdenhed, man i vandbygningsvæsenet synes at indtage over for tanken om eventuelt at søge nogle af de vanskeligste tekniske problemer belyst gennem forsøg.

Alt i alt har disse og lignende forhold givet anledning til alvorlige bekymringer, som ikke har kunnet undgå at belaste forholdet mellem vandbygningsvæsenet på den ene side og den lokale befolkning og de lokale myndigheder på den anden side. Jeg håber, at ministeren i sit svar vil være i stand til at dokumentere, at disse bekymringer er ubegrundede, således at der kan skabes almindelig tillid til, at dette meget alvorlige problem virkelig bliver behandlet med al den tekniske alvor, som det afgjort har krav på.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Jeg forstår på den ærede spørger, at den ængstelse, jeg har haft i nogen tid, nu synes at kunne dokumenteres: at det mere er en kamp med vandbygningsvæsenet end selve sagen, det egentlig drejer sig om. Det er beklageligt.

Jeg kan sige, at det — som jeg også gav udtryk for sidste gang, sagen var til behandling her — jo er forståeligt, at befolkningen er ængstelig, men alle de erfaringer, man har, viser nu, at man kan sige, ikke at det er en ubegrundet ængstelse, men at man ikke behøver at være så ængstelig, som man mange gange får indtryk af at befolkningen, og måske navnlig de, som vejleder befolkningen, er.

Jeg ved ikke, om der er tale om passivitet fra vandbygningsvæsenets side. Hvis jeg ser på finanslovens bevillinger til den slags ting, har jeg indtryk af, at der er mange, der mener, at der ikke er passivitet; tværtimod ofres der en del penge. Og når det ærede